

נחלת אבותינו

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים"
בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

בית הכנסת הבלדי
"עץ חיים"

פרשת קדושים

ה'תשפ"ב - בשל"ג

הלכות

אין לך אדם שאין לו שע"ה

המשך סימן י"ב - הלכות הזמירות

ין הלכך לאחר שבירך על נטילת ידיים ואלהי הנשמה וברכות התורה (ואחריהם מקצת פסוקים), והניח טלית ותפילין, אם הוא רואה כי לא נותר לו עוד זמן שיוכל להגיע להתפלל שמונהעשרה עם הציבור, אלא אם ידלג ויתחיל בברכת יוצר אור, אזי יתחיל שם. ואם יש לו זמן לומר גם ברוך שאמר ותהילה לדוד עד סופו, דהיינו שם קדשו לעולם ועד, וישתבח, יאמר. יש לו זמן יותר, יאמר גם הללויה הללו אל בקדשו, עד כל הנשמה תהלל יה הללויה. יש לו עוד זמן יותר, יאמר גם הללויה הללו את יי מן השמים וגו'. יש לו עוד זמן יותר, יאמר גם שאר הללויה. יש לו עוד זמן יותר, יאמר גם ויברך דוד. והמזמורים שמוסיפים בשבת וביום טוב, אם אין לו זמן לאמרם, אזי כל המזמורים והפסוקים שאומרים אותם בכל יום, להם הקדימה. ואם יש לו זמן לומר גם קצת מאלו שמוסיפים, יאמר מזמור למנצח השמים מספרים, לדוד בשנותו, תפילה למשה. ולאחר גמר התפילה יכול להשלים כל מה שדילג, רק ברוך שאמר וישתבח אין לאמרם לאחר התפילה וכנזכר לעיל בסעיף הקודם. ואם רואה שאפילו אם יתחיל בברכת יוצר אור, לא יוכל להתפלל שמונה עשרה עם הציבור אלא אם כן ימהר, יותר טוב להתפלל בפני עצמו כסדר במתינות ובכוונה {כו}. ויש אומרים שגם אם יתפלל עם חזרת השליחציבור, נחשב תפילה בציבור {כו}. ועיין עוד לקמן סימן י"ח סעיף י"ב: [יא] חי העולמים (בברוך שאמר, ובשתבח {כח}) מנהיגנו לגרוס החי"ת בפתח, והאומר בצירי טועה ומקצץ בנטיעות, וכן היא מנוקדת בפתח בכל ספרי תימן מעולם {כט}:

סימן י"ג - הלכות קדיש וברכו, וצידוף עשרה, ואם יצאו מקצתן, והלכות שליחציבור.

שלחן ערוך המקוצר - אורח חיים חלק א'.

[א] אחרי ישתבח, יושב חוץ בית הכנסת (כדלעיל סימן י"ב סוף סעיף ב') ועומד שליח ציבור לפני התיבה לומר

מתוך שו"ע המקוצר של מרן הגאון
רבינו יצחק רצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן

חצי קדיש, ברכו וברכות קרית שמע, דהיינו יוצר אור, אהבת עולם ואמת ויציב. ואין להזמין את השליחציבור בדיבור רק ברמז, כי אסור להפסיק בדיבור בין ישתבח ליוצר. וטוב להזמין לכך כבר מקודם, כדי שיכין עצמו לסדר דברי תפילתו, וגם שלא יצטרך להקהל להמתין בשתיקה אחר ישתבח {א}:

[ב] אין אומרים קדיש וברכו וקדושה, ואין קורין בתורה, אלא בעשרה אנשים גדולים, ושליח ציבור מן המניין. ואם לא היו עשרה בשעה שאמרו ישתבח, אלא שנשלמו אחר כך, ראוי שלא יאמר השליחציבור קדיש, ולפיכך יש להמתין מלומר ישתבח עד שיושלמו עשרה. ויכולין להמתין עד קרוב לחצי שעה, ויותר לא ימתינו אלא יאמרו ישתבח, וימתינו, וכשיבאו עשרה יאמרו תחילה שלושה פסוקים מהזמירות ואחריהם יאמר השליחציבור חצי קדיש {ב}:

[ג] גדול, היינו ששלמו לו שלוש עשרה שנה ונכנס לשנת ארבע עשרה, והביא שתי שערות (ויש מקילין וסומכין לעניין זה שהוא מדרבנן, על החזקה דמסתמא הביא שתי שערות) {ג}. כגון שנוולד בראש חודש ניסן, אינו נעשה גדול עד ראשחודש ניסן, דהיינו בתחילת הלילה של ראשחודש ניסן לאחר שלוש עשרה שנים. מי שנוולד בחודש אדר, כשהיתה שנה פשוטה, וכשנעשה גדול השנה מעוברת, אינו נעשה גדול עד אדר שני {ד}. אבל אם נולד בשנה מעוברת באדר ראשון, נעשה גדול גס"כ באדר ראשון {ה}. ואם כשנוולד היתה שנה מעוברת, וכשנעשה גדול היא שנה פשוטה, בין שנוולד באדרראשון, בין שנוולד באדרשני, נעשה גדול ביום זה באדר של עתה. ונמצא, כי לפעמים נער שנוולד קודם לחבירו, יתאחר יותר להיות גדול, מחבירו שנוולד אחריו, כגון שנוולדו בשנה מעוברת, זה בכ' לאדר ראשון וזה בי' לאדרשני והשנה אשר נעשים גדולים היא שנה פשוטה {ו}:

פעילויות העמותה

כולל אברכים "פרי צדיק"
בראשות

הרה"ג משה רצאבי שליט"א

הפעלת 2 בתי כנסת

"עץ חיים" נוסח בלדי

"שתילי זתים" נוסח שאמי

שיעורי תורה

דף היומי, הלכה ואגדה

"פירות מתוקים" - לימוד אישי עם
תלמידי חריש

פעילויות והפעלות לילדים

"אבות ובנים"

"אמהות וכנות"

עלוני "נחלת אבותינו"

דבר המערכת

בכניסתי אל הקודש, לעריכת עלון יקר וקדוש זה, אשא תפילה לבורא העולם, שלא תארג תקלה על ידי, ואזכה בסייעתא דשמיא במלאכת הקודש.

זכתה חריש בהני צנטרי דדהבא, אשר מוסרים את נפשם להפיץ מורשת יהדות תימן בחריש ומחוצה לה, רבי יאיר שרפי הי"ו, ורבי איתמר עובד הי"ו, והשי"ת יתן להם כח ובריאות להמשיך במלאכת הקודש, ולסיים מלאכת בנין הבית לה' ולתורתו, ולכבוד לי להיות חלק ממפעל קדוש זה.

ברכה מיוחדת לעורך העלון עד עתה, ר' לוריא צנחני הי"ו, אשר עשה את מלאכתו בטוב טעם ודעת, והשי"ת יתן לו ברכה והצלחה וכל טוב.

הקב"ה יזכה את כל העוסקים במלאכת הקודש לראות ברכה בעמלם, להגדיל תורה ולהאדירה.

בברכת קיץ בריא, ושבת שלום ומבורך.

נתנאל אלישיב,

עורך ראשי

עמותת "אחוות אחים"

משתתפת בצערו של ידידו יאיר וקחי על אבל אחיו אבור וקחי ז"ל

עירוי משקה המעורב בפסולת או באוכל

(ד) לפיכך כלי שיש בו משקה ופסולת משוקע בתחתיתו, כגון יין שיש בו שמרים, מרק שמעורב בו חתיכות קטנות של ירקות או אורז וכיוצא בהם והוא רוצה עתה רק במרק, וכן כל תערובת כיוצא בזה. הנה כל זמן שכשהוא מערה מהכלי המשקה מקלח, אין כאן תערובת ולא ברירה, ומותר לערות בכל אופן, גם בלא מה שכתבנו בסעיף הקודם:

אבל מעת שנפסק הקילוח ומתחילים לירד טיפות קטנות המטפטפות באחרונה, טיפות אלו מוכיחות שהמשקה כעת נברר מתוך הפסולת המעורבת בו למטה בשולי הכלי ונמצא שהוא בורר. ולכן אם הוא מערה כדי לשתותו לאלתר הרי זה מותר. ואם הוא כדי לשתותו לאחר זמן, או שמערה פסולת מתוך אוכל כגון ששופך שומן מן הרוטב, או שאינו רוצה את המשקה היוצא אלא את האוכל הנשאר בכלי, אף אם הוא כדי לאכלו לאלתר הרי זה אסור (ועיין עוד לקמן פרק י"ז סעיף ח'). ודין מרק שיש בו חתיכות בשר וירקות גדולות, נתבאר שם בסעיף כ"א):

תיון

(ה) "תיון" שיש בתוכו מסננת המעכבת את עלי התה מלצאת עם מי התמצית, מותר לערות ממנו לתוך הכוס, אף על פי שהכלי מסנן את העלים. שאין התיון נחשב ככלי המיוחד לברור בו אלא ככוס בעלמא ודינו כבורר בידו, וכיון שמערים ממנו כדי לשתותו לאלתר הרי זה מותר:

ומכל מקום המחמיר שלא לשפוך מהתיון כשהעלים מעורבים עם התמצית, כגון שנשאר מעט ממי התמצית בתחתית הכלי בתוך העלים השקועים שם, או שניער את הכלי והעלים צפים ועולים, תבוא עליו ברכה [אבל כשהעלים בתחתית הכלי ומי התמצית עולים למעלה, אין כאן תערובת וברירה ואין צריך לחוש כלל] (יא).

שקיתתה

(ו) המכין תמצית תה על ידי נתינת "שקיותתה" בתוך כוס או ב"תיון" וכדומה, מותר לערות בשבת את התמצית מהכלי גם לבסוף כשיורדים ניצוצות קטנות הנבררות מתוך השקיות, כיון שהוא על דעת לשתותו לאלתר:

וכן מותר להוציא שקית תה מהכוס, אף על פי שכשמוציאה נוטפות ממנה טיפות לתוך הכוס, כיון שהוא שותהו לאלתר. ועוד שהטיפות נוטפות מאליהן ואינו מכין לברור (יב):

קנקן שיש בראשו רשת

(ז) קנקן שיש בפתחו כמין רשת לעכב את קוביות הקרח שבתוכו שלא ירדו עם המים, מותר להשתמש בו בשבת (יג):

כף מנוקבת

(ח) כף גדולה או מצקת שיש בה חורים והמשקים נוזלים ומסתננים דרכם, אין להוציא בה אוכל מסיר המרק או מהרוטב, או מקערה שיש בה סלט וכדומה, אם החתיכות שהוא מוציא קטנות כגון אורז חומס וכיוצא בהם, ואף על פי שהוא כדי לאכלו לאלתר, משום שהוא בורר בכלי:

ואם הוא מוציא בה תפוחי אדמה, גזר, חתיכות בשר וכיוצא בהם דברים גדולים, אפשר להקל:

כלי שיש בו זתים ומלפפונים ובתוכו מסננת

(ט) כלי שנותנים בו זתים או מלפפונים וכיוצא בהם ויש בתוכו מסננת, וכשבאים להוציא הזתים או המלפפונים מגביהים המסננת והמים מסתננים מהם, מותר להשתמש בו בשבת. שהזתים וכל שכן המלפפונים, הם דברים גדולים וניכרים בתוך המים ואין אדם צריך לפשפש ולברור אחריהם, ואין כאן לא תערובת ולא ברירה (טו):

מלחיה

(י) "מלחיה" שנתנו בה גרגרי אורז (כדי לספוג את הלחות שבמלח), מותר להשתמש בה בשבת. ואף על פי שהמלח נברר מהאורז על ידי הנקבים, אין זו ברירה כי אינו מכין לברור, וגם אין הנקבים עשויים לברירה כי אם לבזוק בהם המלח (טז):

לקלוף פירות במקלף

(יא) לקלוף פירות ב"מקלף" וכיוצא בו, שהוא כלי המיוחד לקילוף. אם קליפת הפרי ראויה לאכילה, וכגון מלפפונים תפוחים אגסים וכיוצא בהם, אפשר להקל. ואם אין הקליפה ראויה לאכילה לרוב בני אדם, כגון גזר וכיוצא בו, יש להחמיר ולא יקלוף אלא בסכין, ודוקא כדי לאכלו לאלתר (וכדלהלן בדיני קילוף פירות פרק י"ח סעיף ב') (יז):

כלי להוצאת חרצני זתים

(יב) כלי המיוחד להוציא בו חרצני הזתים, אסור להשתמש בו אף כדי לאכול לאלתר, משום שבורר בכלי. ועוד שבורר פסולת מתוך אוכל (יח):

מאת חגי קומימי הי"ו

"ברוך שהחמץ במעונו"

הנה בשעה טובה עברנו את חג הפסח, והרבה מאיתנו ייחלו לרגע שהם יכולים ללכת לסופר ולבקש לחמנייה, בורקס, או כל מיני מזונות כזה או אחר. ואם כך, מתעוררת לנו שאלה – הלא כל עניין המצה זה לרמז על אמונה של עם ישראל באלוקיו, שהקדוש ברוך הוא מנהיג משיגח וצופה עלינו, וללמד עד כדי כך, שכתבו בספרים שכל אכילת מצה בפסח מביאה את האדם לידי אמונה. אז לשם מה רצנו אחרי החמץ? התשובה מאוד פשוטה... הורגלנו הורגלנו הורגלנו. ויהודי שרוצה לעבוד את ה' יתברך, לא משתמש במושג "הרגל" אפילו בענייני קדושה. דהיינו, שלחשוב שלקום לפנות בוקר לעבודת הבורא זה פשוט הרגל, זה לא נכון. כן חינוך האדם והגוף לזמנים וסדרים, אך על יהודי תמיד עובר מה שעובר, בכדי שידע שהוא עראי בעולם, ויש לו תמיד לאן לשאוף. אם ראינו את היהודי ההוא בביהכ"ס כל יום באותה שעה באותו מקום, זה לא אומר שבדרך הוא לא חווה ניסיונות, עליות ומורדות. לא בכדי, הילולת רשב"י זיע"א משמשת ובאה. לחשוב מי היה התנא האלוקי רשב"י, פועלו וגדולתו, מביאה אותנו למסקנה ברורה: שרשב"י הקדוש לא נתן לשום הרגל להשפיע עליו. אלא התגבר כארי כל יום מחדש!

מאת הרב נעם כהן שליט"א

בסידור התפילה - במיוחד הבלדי יש הרבה סוגרים. ברצוני להקדיש לזה הסבר.

ובכן, ככלל- מתי שיש סוגרים, הנוסחא לא ברורה חד משמעית, ולכן עשו סוגרים. ורוב הסוגרים שיש, זה כיון שנהגו לנוסחא מסוימת, ואילו בכתב יד של מהרי"ץ לא גרס כך, או להפך שמהרי"ץ גרס והם לא נהגו כך. אז להתעלם ממהרי"ץ שהוא מחיה הנוסחא הבלדי אי אפשר, ומצד שני לכתוב כמו מהרי"ץ יקשה לקורא לקרוא גירסא שלא שגורה כלשונו, ולכן כותבים את הנוסחא בסוגרים. ויש עוד סיבות, וניתן דוגמאות: בתכלאל תורת אבות בתחילת התפילה: "מודה אני לפניך (מלך) חי וקיים". הטעם שיש סוגרים, כיון שבכתבי היד של מהרי"ץ, בסידור עץ חיים, אין את המילה מלך. ובספרו מעיל קטון סימן א סק"א, העתיק את הנוסחא של מודה אני עם המילה מלך, אז מכיון שבסידורו לא כתב מלך, ובמעיל קטון כן כתב, החליטו העורכים לעשות סוגרים. לדעת מו"ר הגר"י רצאבי יש לגרוס מלך.

שהיית התבשילים על האש מערב שבת

1. סוגי התבשילים לעניין שהייה:

בהשהיית תבשילים מערב שבת על גבי ה"גז" או הפלאטה וכדומה יש חילוק בין כמה סוגי תבשילים, ואלו הן:

1. תבשיל חי - שלא התחיל להתבשל כלל.
2. התחיל להתבשל קצת - אך לא הגיע לחצי בישול.
3. כמאכל בן דרוסאי - כשנתבשל חצי בישול [וי"א שליש בישול].
4. מצטמק ויפה לו - כשנתבשל כל צרכו, וככל שיוסיף להתבשל, בעל התבשיל שמח, מפני שהתבשיל משתבח בכך, או מטעם אחר.
5. מצטמק ורע לו - תבשיל שנתבשל כל צרכו ובעל התבשיל אינו רוצה בתוספת הבישול, כי התבשיל מתקלקל בכך או מטעם אחר או שלא אכפת לו אם יוסיף להתבשל או לא (בנין משה ח"ג פ"מ סע' ה' ופכ"ט סע' א' וב' ע"ש).

2. אופן מדידת חצי בישול ושלש בישול בתבשיל:

מודדים לפי אורך זמן בישולו כגון אם התבשיל צריך בישול שעה מזמן שהגיע ליד סולדת בו [היינו 45 מעלות "צלזיוס"] אזי חצי שעה, זה חצי בישול, ושלש בישול הוא עשרים דקות. (בנין משה ח"ג פ"מ סע' ה' ופכ"ט סע' א' וב' ע"ש).

מעשה ברבי חיים ב"ר יוסף זביב זצ"ל

שהיה אדם כשר וצנוע, אשר הגדרת כל ימי חייו הייתה "תם וישר וירא אלוהים וסר מרע", שבזכות דבקותו ותמימותו, זכה לראות ניסים גלויים.

רבי חיים זביב זצ"ל עלה בגיל ארבע מתימן לארץ ישראל והתיישב עם משפחתו בראש העין. לאחר שגדל, היה עוסק לפרנסתו ופרנסת משפחתו במכירה במכולת. תחת הדלפק היו מונחים ספרי לימודו, ובכל רגע פנוי היה הוא שולף את ספרי הלימוד והוגה בתורה הקדושה. גדולי וצדיקי ראש העין חיבבוהו ואהבו לשהות בחנותו.

חק בל יעבור היה לו, להרוויח את כל כספו ביושר. מרגלא בפומיה: א' ב' ג' ד' , אמונה = ברכה, דהיינו, העוסק במסחרו באמונה רואה ברכה, ג' ד' = גזל = דלות, דהיינו שאין ברכה שורה במסחר שלא נעשה כהוגן. כך ראה הוא ברכה בעמלו ובנה את ביתו בגיל צעיר.

בימים ההם, ואימת אנשי "מס הכנסה" נפלה על העיר. הללו היו יכולים לנשל את האדם מנכסיו ורכושו ב"עוונות" שהיו "מלבישים" עליו.

באחד הימים, קראו אליו אנשי מס הכנסה את חיים זביב הצעיר. זימן שכזה היה מעורר חלחלה בקרב התושבים מאז. רבי חיים לא חש מכלום, והסתפק בכך שאביו הצדיק, רבי יוסף זביב זצ"ל, קרא בביתו פרק ק"ט שבתהילים, המכוון על הצלה מאויבים.

כאשר הגיע לשם ר' חיים זביב הצעיר, מיד הקיפוהו אלו בשאלות מציקות: "מנין לך כל הרכוש שבידך, אין זה אלא כי מעלים את מהכנסותיך", ומנהל המחלקה כבר הודיע לו: "אנחנו 'נתלבש' עליך"...

חיים הצעיר, ענה בתקיפות שאינה אופיינית לרוחו הצנועה: "איני מפחד מכם ולא משכמותכם, את כל כספי הרווחתי בעמל רב וביושר, בורא עולם ישפוט ביני ובינכם ובו אני בוטח שלא יאונה לי כל און", וכך יצא בבטחון מבית מס הכנסה.

בימים ההם, היו ארגוני הטרור חוטפים מטוסים המגיעים לארץ ישראל, כדי להשיג את מבוקשם, ותוך כדי החטיפה פוגעים בבני ערובה מנוסעי המטוס.

והנה, מנהל מס ההכנסה הגאה, עלה לו למטוס באחת מנסיעותיו זמן קצר אחר אירוע זה, והנה נחטף מטוסו ע"י טרוריסטים, והוא ולא אחר נבחר כבן ערובה ונהרג באותה נסיעה.

לאחר שחזר ר' חיים לסדר את מעמדו במס הכנסה, היו הפקידים מצביעים עליו בחשש: הזהרו מתימני צעיר זה, כי כבר אחד מאתנו נכווה בגחלתו... כך ניצל רק חיים מאנשי מס הכנסה.

רבי חיים זביב זצ"ל ייסד את בית הכנסת "כנפי יונה" בראש העין שיכון ד', וזכה לגדל את בניו ובנותיו לתורה וליראה. נפטר ביום ד' כ"ח מרחשוון התשס"ט, תנצב"ה. ויהיה מעשה זה זכר לגילוי נשמתו הטהורה.

יצחק רצאבי ♦ ITZHAK RETZABI

ראש ביהמ"ד בית הוראה ומכון פעולת צדיק
וראש מוסדות יד מהרי"ץ בני ברק
מח"ס שלחן ערוך הפסוקר ח"ח
פסקי מהרי"ץ רח" שו"ת נולת יצחק ב"ח ושו"ד

המלצה מהרה"ג יצחק רצאבי שליט"א

לרשות אמנה לת"ת תימן בלוי חריש

לק"י יום חמישי כ"א אדר השני התשפ"ב בשל"ג

המלצה

מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, עמותת אחות אחים בעיר החדשה חריש, כשמה כן היא, אהבה אחוה שלום ורעות באגודה אחת בראשות ידידנו הנעלה כש"ת הרב יאיר שרפי נר"ו המוכר לי מקרוב זה שנים רבות, ועמו ידידנו הנעלה ר' איתמר עובד הי"ו, המנצחים על כל מלאכת הקודש, להגדיל תורה ולהאדירה, ועל צבא תהילותם בהקמת הכולל פרי צדיק בראשות בני היקר הגאון הרב משה רצאבי שליט"א שהוא מרכז חשוב של תורה אשר בצילו מסתופפים אברכים מצויינים העמלים בתורה"ק יומם ולילה במסג"ר, וכן בתי כנסיות עץ חיים בלדי ושתילי זיתים שאמי, ומצפים לאולמות תפילה נוספים, הדפסת עלון נחלת אבותינו להפצת מסורת ק"ק תימן יע"א ברבים, פירות מתוקים ללימוד תלמידי חריש וסביבותיה ובתימנית, מבצע פרדס רימונים מבחנים ארציים, בניית כיתות לימוד לילדי מארי שאם אין גדיים אין חלילה תיישים וכו'.

והנה ברוך ה' הם פועלים ללא ליאות ובתבונה רבה, לשגשוג המוסדות הללו ולביסוס הקהילה וגיבושה, ירבו כמותם בישראל, ובפרט כעת שזכו בהקצאת קרקע עבור הקמת משכן של קבע ובניית בניין נאה ואה, אשר ישמש את כלל פעולותיהם הברוכות, ואוספים תרומות מאחז"י לצורך כך, לא נצרכה אלא לפנות לציבור הרחב בארה"ק ובעולם לבוא לקראתם לעזרתם להשות שכם ולעודד את פעולותיהם, כי ההוצאות רבות ועצומות, ואם אין קמה אין תורה ח"ו, וכל המשתתפים יזכו לשפע ברכות ממעון ברכותיו יתברך, אבי"ד.

בעתידית

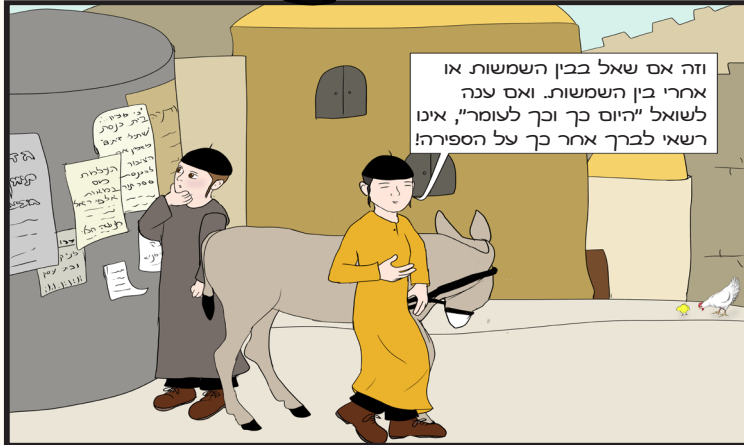
הצ' יצחק בכמהר"ג רצאבי יצ"ו

30 יולי 2021

עם
מארי חיים

הלכות שמירת הלשון

כשם שאסור לקבל לשון הרע אם שמע מאחד, כן הדין אפילו אם שמע משניים או יותר...ומה בכך שהם תרי, אפילו הרבה יותר - קשר רשעים אין מן המניין... והוא הדין אם יצא קול על אחד שעשה מעשה או שדיבר דבר שלא כראוי על פי התורה, בין שהוא איסור חמור ובין שהוא איסור קל, אפילו הכי אסור להאמינו בהחלטה, רק לחוש עד שיתברר הדבר. ועל אחת כמה וכמה שיזהר מאוד אם רוצה לספר את הדבר לאחרים שלא יכוון להעביר הקול ולגלותו יותר... (חפץ חיים, כלל ז, סעיף ג-ה)

חידודון השבת:

"שלושה דברים מכחישים כוחו של אדם.."

מה הם, והיכן מצינו זה בש"ס?

שאלת השבת:

בשבת קודש, יוסף הכין לו תה, אך לא הוסיף עלי נענע כהרגלו כי הסתפק מצד בישול.

מה הייתם אומרים לו?

- מנהיגו שאסור אפי' בכלי שלישי. רביעי מותר.
- מותר לערות מכלי ראשון, הרי אינו מבשל.
- מותר בכלי שני, ונענע אינו כקלי הבישול.
- אסור בשום פנים.

מאת הרב לוריא צנחני שליט"א

חידת השבת:

אדם נולד קודם חברו, ועשה 'בר מצווה' אחריו. היתכן?!

להצלחת
איתמר ביטון בן רפאל

לרפואת
שרה (זהרה) מנצורה
בת נעמי

להצלחת
רוני בן חנוני אושרי

לעילוי נשמת
היל בן אליעזר

להצלחת
יאיר בן רחמים שרפי

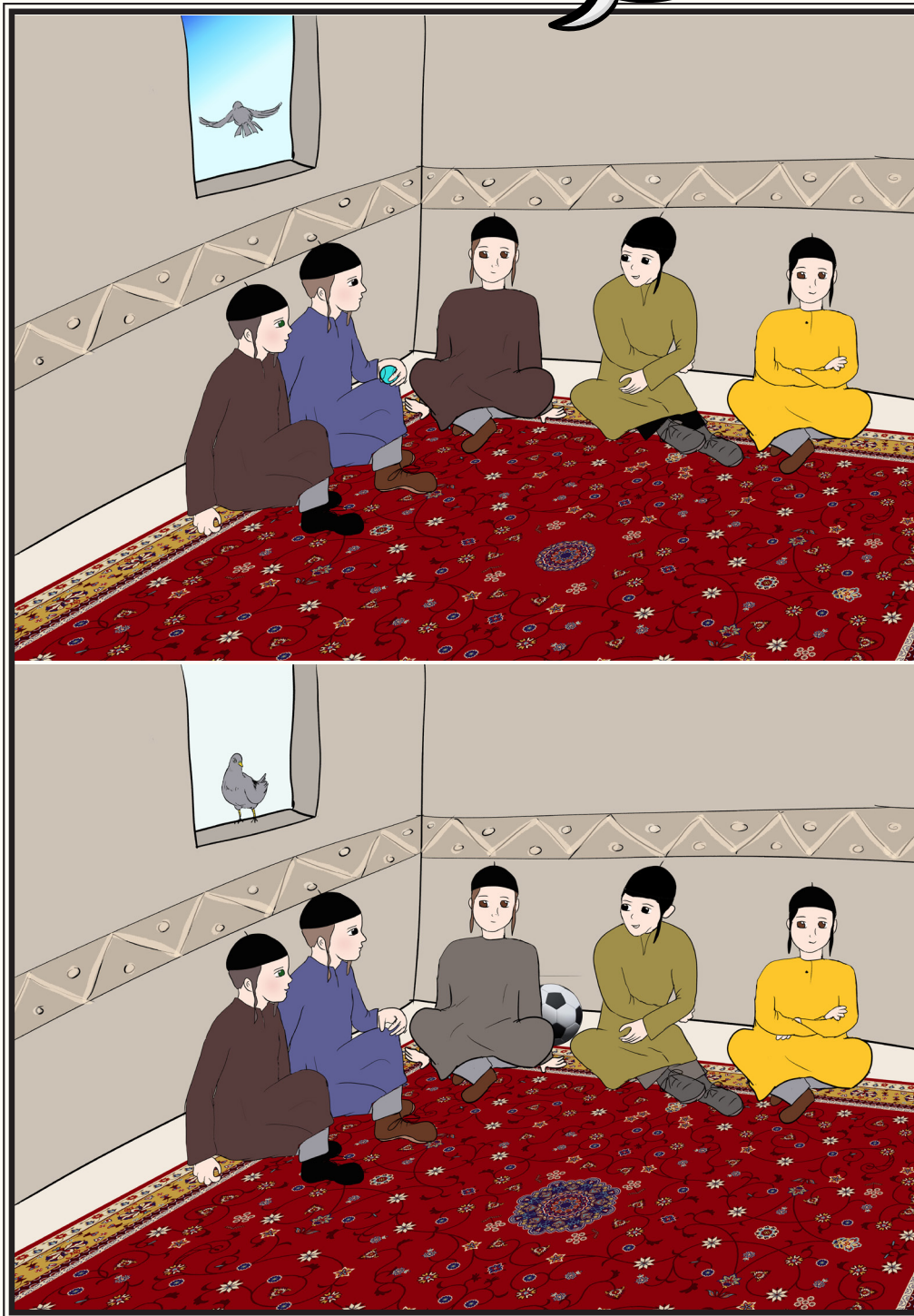
לעילוי נשמת
מזל גר ז"ל
בת רבי שלמה בשארי ז"ל

מצאו את 10 ההבדלים

10

נ' יודע?

זכות הלימוד בכולל "פרי צדיק"
לכל השותפים בתרומות
ובכללם:

לע"נ הצדיק

הרה"צ יורם מיכאל אברג'ל זצ"ל

ולהבדיל

להצלת כל עמ"י

ובפרט

הרה"ג ישראל אברג'ל

הרה"ג חיים יוסף דוד אברג'ל

לע"נ אברהם ראובן בן אברהם

להצלתו בפרנסה

אלידן בן זאב חפץ

להצלת

אברהם בן מיכאל קטיני

לרפואת

שמואל חלא בן רבי יחיא חלא

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

להצלת

איתמר בן שלום עובד

מאת התלמיד הנעים
הלל לוי נ"י

"לא תלך רכיל בעמך לא תעמד על דם רעך" ..

לימוד גדול מלמדנו בעל ה"קהילות יעקב" זצוק"ל, על ההנהגה הראויה בענייני "בין אדם לחברו":

שלמה המלך אומר "עיניך לנכח יביטו ועפעפך יישירו נגדך" (משלי ד' כה).

הקב"ה ברא לאדם עיניים ועפעפיים, העיניים נתנו לראיה, והעפעפיים - כדי לכסות על העיניים, להגביל את ראייתו.

מדוע ברא ה' עיניים וגם עפעפיים שתפקידה סותרים מעט זה את זה?

אלא - בכל מה שנוגע לרוחניות שלך ושל בני ביתך, פקח עיניך היטב והשגח על מעשיך כדי שתוכל לתקן את מה שנחוצך.

אך כשאתה מסתכל על השני, השתמש בעפעפיים כדי לכסות את העיניים - אל תחטט במה שנוגע לזולת!

כאשר אנשים הופכים את היוצרות - ולצורך ביקורת על הזולת פוקחים את עיניהם, וכלפי

עצמם עוצמים את העיניים בסלחנות רבה - זה עצוב מאוד.

שבת שלום! הלל לוי

מפי
עוללים

לא מצא. "ליל הושענא-רבה, חלף לו, ותלמידי הבעל-שם-טוב ניצבים בשורה ארוכה להתברך מפי רבם ב"פיתקא טבא". עד שהגיע תורו של התלמיד המבולבל. הבעל-שם-טוב ברכו, אך זה רכן על אוזן הרב, ושאל "כבוד הרב יסביר לי בבקשה מה מצאו להם היהודים בהרחת הטבק". "הבעל-שם-טוב הרים את עיניו וציווה בקול רועם על תלמידו: "תענה אתה!" "עצם התלמיד המבוהל את עיניו וחיפש תשובה, "כבוד הרב, דומני כי יש באבקת הטבק ניצוצי נשמה הרוצים לבוא על תיקונם, וכאשר יהודי מריח טבק ונהנה ממנו, אזי באות הנשמות על תיקונן". "יפה אמרת" הנהן הבעל-שם-טוב. "אוי!" נבהל התלמיד, "אם כן לשווא דנתי את חברי לכף חובה בזמן תפילת ערבית של ליל ראש-השנה, מי יודע כמה נשמות הוא הביא על תיקונן באותן שניות מופלאות". כך חשב. "וגזר דין המוות בוטל. הנה ראו רבותי, גם הרהור של כף חובה עלול לגרום נזר נורא. בואו נלמד עצמנו לחשוב רק טוב חשיבה חיובית בבקשה". אחרי סעודת המצווה לעילוי נשמת אמו ליווה אותי דרור לכוון הרקב. ואז סנתי בו קלות. "ידיד, כיצד אתה יוצא באמצע הדרשה עם פלאפון באוזן אל מחוץ לבית הכנסת, כאשר כולם קשובים ומתווכים ביקשת שאדרוש לעילוי נשמת אמך ואתה בורח החוצה? ככה עושים כבוד לאמא? ככה עושים כבוד לתורה?". דרור נעצר מופתע והסביר: "כבוד הרב, מכלוף, דודי הזקן הוא איש נכה על קביים, הוא הגיע לכאן מקרית מלאכי באוטובוס ואיבד את עצמו ברחובות נתניה, הייתי חייב לענות לו ולהסביר לו כיצד להגיע לבית הכנסת" ריבונו של עולם, נעצרה פעימה בליבי, אתה דורש כאן על החשיבות לדון לכף זכות, ובאמצע הדרשה דן את חברך לכף חובה.

"...בצדק תשפוט עמיתך" (יט,טו)

רש"י מבאר פסוק זה שיש חיוב על כל אחד ואחת לדון את חברו לכף זכות. האדמו"ר מקוצק שואל: לכל דבר בעולם יש תכלית אם כן מהי התכלית של "שכל עקום"? ומתוך שהקב"ה עשה שיהיה שכל עקום כדי שגם אם נראה שאי אפשר ללמד זכות על השני נפעיל את ה"שכל העקום" ונלמד זכות כמו שראינו עם תלמיד הבעש"ט שמחשבה אחת של "כף חובה" הוא היטה את דינו של חברו ובמחשבה של "כף זכות" הוא היפך את דינו ממוות לחיים. כך גם אנו נדון את חברנו תמיד לכף זכות ובזכות זה ימדדו לנו בשמים מידה כנגד מידה וידונו אותנו תמיד לכף זכות.

מאת הרב נתן פיילר שליט"א
אברך בכולל "פרי צדיק"

לדעת מחוכמות העולם, יתעניין וידע כל דבר מחכמת התורה, וכן על זה הדרך" וסיים הרב, "ויש עצה העולה על כולנה, שהדרך לצאת מכל התאות היא על ידי שכל ליבו ומאודו יהיה לקב"ה, ישתוקק להכיר גדולת הבורא בבריאת העולם, בגודל העולם, בגודל ובעומק התורה, ולהדבק בו יתברך" ע"כ. ונחתם בסיפור מ"דרשה לישראל": מעשה במלך אחד שבנה במרכז העיר ארמון נהדר, והניח בו שלט ורשם בו: "הארמון הזה ינתן במתנה לאדם השמח בחלקו". עברו שם כמה אנשים וראו את הארמון ואת השלט, וכל אחד חשב לעצמו- בודאי שלא בשבילי יהיה הארמון הזה, כי איני שמח במה שיש לי. והנה עבר שם איש עשיר ונכבד, שזה לעושר כבוד ולמשפחה מפוארת, והוא מאושר בכל עניניו, וכשראה השלט, אמר בליבו, בודאי אני האיש הראוי לקחת את הארמון הנפלא הזה. מיד נכנס אל המלך ואמר לו שהוא האיש המאשר והשמח ביותר בעולם, ולו מגיע הארמון. אמר לו המלך: שוטה שבעולם, אם אתה שמח בחלקך, למה שמת עין על הארמון, הרי די לך במה שיש לך, ולמה תחמוד את אשר לרעך?! מכאן מוסר השכל, שיסתפק במה שיש לו, ויודה להשם יתברך על כל אשר חנן אותו, ולא יתן עיניו בדבר שאינו שייך לו. ויהי רצון

שנזכה לשמוח תמיד בחלקנו, ואך תהיה עינינו צרה בממון חברינו. אמן

דרור כהן הוא מסוג האנשים שקצת קשה לו להתפלל שלוש תפילות ביום, אבל תפילה אחת במנין, הוא לא מפספס. לפני שבוע הוא התקשר אלי והתחנן "עשה לי טובה, ביום חמישי האזכרה של אמא, שנה לפטירתה. "בוא לדרוש בין מנחה לערבית. תעשה כבוד לאמא שלי". עלעלתי בספרים, ובאווירה של אלול, חודש הרחמים והסליחות, החלטתי לעשות לי ולהם חיזוק בעניין החובה לדון לכף זכות. וכידוע, במידה שאדם מודד מודדין לו. תדון לכף זכות, ידונו אותך לכף זכות. מיד אחרי מנחה עליתי לתיבה. דרור התיישב ממש מולי ופניו משתוקקות לשמוע מוסר וחיזוק. התחלתי לספר: "ליל ראש השנה בבית הכנסת הגדול של הבעל-שם-טוב. מאות מתלמידי הצדיקים עומדים וליבם הומה בתפילה. יום הדין הגדול והנורא, בו נחתמים חיי כל בריה מי לחיים ומי למיתה. ממליכים את הקב"ה עליהם, ומתחננים: זוכרנו לחיים מלך חפץ בחיים, למען אלוקים חיים". "והנה לפתע צונחת מכיסו של אחד התלמידים קופסת הטבק שלו, התלמיד הפסיק תפילתו, התכופף, הרים את הקופסה, פתח את המכסה, תחב את אפו ושאף עמוק תוך שאיבה מרעשה של טבק חום בהיר, לתוך נחיריו. "תברו, שהתפלל מאחוריו, הבחין במעשה, ונרעש כולו. הוא חשב בליבו, "איזה חצוף היהודי הזה, ברגע כה נשגב בו חיינו מונחים על כף המאזניים, והטיפשון הזה עסוק בטבק שלי". באותן שניות פעל ההרהור הזה, נוראות. התלמיד שהריח טבק נידון לגזר דין מוות בעליונים". "הבעל-שם-טוב הקדוש עשה עליית נשמה במוצאי ראש השנה, והנה נודע לו שתלמידו האהוב נידון למוות. הוא התחנן בפני פמליה של מעלה, שירחמו וימתיקו את דינו אך לשווא. הבעל-שם-טוב לא הרפה, ולבסוף נעתרו ורמזו לו, כי רק אם אותו מתפלל שחשב רעה על מעשהו של חברו ימצא כף זכות על כך, חיי יוחזרו לו. ובעודי מספר, צלצל הפלאפון בכיסו של דרור, ובשיא המתח, הצמיד את הפלאפון לאוזנו ויצא החוצה מבית הכנסת, תוך לחשוש שיחה עם מישהו מעבר לקו. רתחתי מזעם. ריבונו של עולם, הוא מזמין אותי לדרוש, משאיר פלאפון פתוח, ויוצא בדיוק בקטע המותח של הסיפור. דרור בחוץ ואני ממשך. "ירד הבעל-שם-טוב מגניז מרומים, ומצליח בכוח יחודי לגרום לבלבול עצום במוחו של התלמיד שחשב רעה על חברו מריח הטבק. והלא לא הצליח ללמוד אפילו שורה בגמרא. עד שלפתע הבליחה במוחו שאלה שלא הרפתה ממנו, מדוע יהודים כל כך אוהבים להריח טבק, יומם ולילה השאלה ניקרה בו, ותשובה

אחרי מות - קדושים

שאל הרב הגאון ר' אליהו נטף שליט"א שאלה: איך יכול להיות שמת שזה אבי אבות הטומאה יכול להיות קדוש? תשובה: כאשר יהודי ימית את רצונותיו ותאוותיו, לאחר מכן יהיה קדוש. ועל זה נאמר אחרי מות קדושים. לדוגמא אדם יודע שיש לו תאוה לדבר מסויים, אפילו לדברים המותרים כגון: אכילה ושתייה או עישון סיגריות וכדומה, ויש לו שתי אפשרויות: א. לנסוע למקום פלוני במיוחד על מנת לאכול לאפה. ב. לאכול כריך בבית. ובמקום לנסוע בחר להתגבר על התאוה, ואכל כריך בביתו, נאמר עליו "קדוש יאמר". וכן ביאר במסילת ישרים, שעניין הקדושה כפול- תחילתו עבודה וסופו גמול. תחילתו השתדלות וסופו מתנה. אדם מקדש את עצמו מלמטה, ומלמעלה מקדשים אותו הרבה. ההשתדלות תמיד בכל עת ובכל שעה באלוקיות עכ"ד. וכן ביאר בספר זכרון להדסה. שאין אדם שאין לו תאוה, אם לממון ואם לאכילה, ולא יתכן שאדם אין לו תאוה, אלא אם כן הוא שוטה או מת. וכל אדם יש לו את התאוות שלו. וכתב הרב עצה איך להתגבר על התאוות וז"ל: "וצריך לעמול בכל כוחותיו לשבור תאוותיו ויעשה זאת במתינות ותבונה. כגון תאוות האכילה ימעט במאכלים ערבים מעט מעט עד שיגיע למצב שדבר מפסם ושמן ודבר שלוק בלי טעם יהיו שוים בעיניו. וכן התאב לממון, ירבה בצדקה עד שהממון לא יחשב בעיניו ככלום. וכן מי שיש לו תאוה

ניקוי איבי - חלק ג

במאמר הקודם התחלנו לעסוק במחזוריות השבועית, וצינינו כי בעיות רבות עשויות להתקנז דווקא לסוף השבוע שלנו, שאליו כל כך ציפינו וחיכינו. בסיום המאמר למדנו על היווצרות תופעת יתר לחץ דם המכונה "הרוצח השקט", שמתפתח בעקבות צבירת רעלים ומותרות בגוף, ועלול לגרום לנזק ותחלואה באיברים הפנימיים המלאים, ואף לאירועים מסכני חיים.

יתר לחץ דם הוא סה"כ סממן שבא להתריע על התנהלות לא נכונה בחיים. נכון, לעיתים סממן זה אינו מורגש מעל פני השטח, לכן מכנים אותו הרוצח השקט. הסיבה לכך היא משום, שהמודעות שלנו לבריאותנו הלכה והתרחקה, ובפרט בדור האחרון שבו הטכנולוגיה פרצה קדימה, ועם כל התועלת שבה (אם נדון אותה לכף זכות) גרמה למיסוכים רבים. בעל כורחנו אנו מרושטים ומוקרנים היטב כמעט בכל מקום ופינה בעולם. היום האדם רוצה להיות כאלוקים, בחינת מלוא כל הארץ כבודו, ועל כן ישנם לוויינים בחלל, אנטנות משדרות וקולטות, רשתות אינטרנט, מצלמות, קווי חשמל, אמצעי הדמיה ועוד ועוד, פזורים בכל עבר, בשמים ובארץ, בדור שכזה מה טוב ומה נעים יהיה לכולנו אם גם במישור הרפואי נשמע לרמב"ם זצ"ל, גדול הרופאים מאז ומעולם. הרמב"ם מציע שלכל אדם יהיה רופא טבעי, שהניסיון הוכיח עליו שהוא אכן מציל את החיים ושומר על בריאות מטופליו באיתנה ולא הורס את החיים ומשמר אותם, כשהם שבורים, מבולבלים ורצוצים. מסביר הרמב"ם בכתביו הרפואיים, כי טבע האדם להיות בעל נטייה לחלות, ולכן טוב שישמור על קשר עם רופאו, וע"י כך יוכל לברר את מצבו ולקבל בס"ד הכוונה טובה לחיים.

כעת נשאל שאלה - כיצד לדעתכם יש לפעול במצב של יתר לחץ הדם? לפני שנענה כיצד ראוי לפעול, בואו נבחן לרגע כיצד פועלת הרפואה הכימית במקרה זה. במצבי לחץ הדם השונים הרופא הכימי לרוב ירשום למטופלו תרופות ממינים שונים כדלהלן: תרופות משתנות {לסילוק הנוזלים העודפים שתפקידם לדלל את הרעלים כפי שלמדנו לעיל}, תרופות הגורמות במנגנונים שונים להרפיית כלי הדם ושירר הלב ולירידת הדופק כמו חוסמי תעלות סידן, מעכבי ACE, חוסמי בטא ועוד {שכיוצא נועד להזרים הרעלים בחזירתם אל האיברים הפנימיים המלאים תהיה מינימאלית}. הגישה הכימית עפ"י רוב לא טורחת לחקור יותר מידי מה הוביל למצב וממהרת לרשום את הסמים הנחוצים לשיטתם על מנת להפסיק את התופעה החריגה מבחינתם בהקדם האפשרי.

מה לא בסדר בתמונה הזו?

הגישה הכימית מבוססת על האמונה, שהגוף נחלש ונכשל, מתבלבל וטועה וכל זמן שהגוף דולק התרופות יכולות לתקן. אתה הגוף - לך תנוח! אנחנו כאן לטפל במה שצריך. עם הזמן, הגוף שנשלח למנוחה בעל כורחו (כי הסמים מנטרלים את פעולות הריפוי הטבעי שלו ולא מאפשרים לו להגן על עצמו), מתדרדר ושוקע עד שהמחלות מתפשטות בתוכו, מתבססות ומתקבעות לאיטן ברקמותיו והדרך לעזור לו אז מסתבכת.

מה יש לרפואה הטבעית לומר בנושא?

ראשית לאחר שהבנו את המנגנון הנכון שהגוף (שבו מוטבע כוח טבעי המתוכנת ע"י בוראו תמיד לבחור בטוב ולעשות את הפעולה המדויקת ביותר לחיים) פועל על פיו לשם הצלתו ורפואתו, קל יותר להבין שכל פעולה שתתנגד למעשיו כמו שיתון הנוזלים, שהוא צובר במכוון בעל מנת לדלל הרעילות המצויה בו, או הרחבת הלב וכלי הדם וע"י כך לגרום לרעילות לזלוג אל האיברים הפנימיים ללא כל חוק ומשפט, כמפרט לעיל, בסופו של דבר תגרום לכאוס גדול בחוקיות הטבעית שברא הש"ת בגוף האנושי, המכונה שלא תיאמן, ועקב כך להיווצרות תופעות שהן היפך החיים.

כעת לאחר שהבנו שכל מה דעביד רחמנא לטב עביד (שכל מה שעושה ה' לטובה הוא עושה) ונקטנו בצעד הראשון והוא - סור מרע! עלינו לברר אחר שורש הבעיה ולעשות טוב ולהידמות בכך לבוראנו, שנאמר "טוב יהיה ללל ורחמי על כל מעשיו" (תהילים קמה, ט).

*** כל הנאמר במאמרים אלו הינו בגדר העשרה כללית ואין בכך כל התוויה רפואית או הנחייה מעשית לשום אדם להפסקת תרופה מסוג זה או אחר ללא אישור הרופא הכימי המטפל בו, כי הדבר מסוכן לחיים.**

במאמר הבא ננסה להבין טוב יותר את המנגנון שמביא את האדם לסבול מתופעת הניקוי דווקא ביום השבת, תופעה המוכרת מאד בבתי החולים בארץ ובעולם, ואף זוכה לכינויים כמו "מיגרנת סוף השבוע" וכן על זו הדרך בשאר תופעות, ונתחיל בביור הפתרונות המעשיים למקרה. כמו כן, נזכיר עוד כמה מחזורי ניקוי הקיימים בטבע ונלמד להיעזר בהם לטובת ניקיונו והטבת בריאותנו.

חזקים ובריאים תהיו, יוסף טל הררי, מרפאת רפאנא 052-2220918

המאמר לעילי נשמט אבי מורי שלמה בן אסתר ע"ה, יחד עם כל בני ישראל השוכבים עימו ולהבדיל בין חיים לחיים, לרפואת כל המטופלים הנשלחים אלי, בכלל חולי עמו ישראל, אכ"ר

המסלול לביטוי ולכיתוח אהבת הורים לילדים מתוך ספרו של הרב אברהם אוחיון שליט"א

הבן יקיר לי

שאל ההורה:

האם נכון לשלב לעתים עידוד עם ביקורת?

השיב המחנך:

לעתים, שילוב ביקורת עם עידוד מביא תועלת רבה, אך בגשתנו לשלב את השניים יש להביא בחשבון כמה מגבלות.

עידוד עם ביקורת

מטבעם, עידוד וביקורת הם עניינים מנוגדים: העידוד מביא את הילד למסקנה שהוא יכול, ואילו הביקורת מודיעה מה לא נעשה כהלכה, וממילא היא מביאה את הילד למסקנה שהוא אינו יכול. למעשה, גם לעידוד וגם לביקורת מטרה אחת: לשפר את הביצוע בעתיד.

למרות מטרה זו, מביקורת יש להימנע בכל מחיר, כאשר הילד חסר ביטחון עצמי והוא אינו מאמין בכוחותיו ופוחד מהתנסויות. ילד כזה צריך לקבל מנות גדושות של עידוד, ורק לאחר שהוא ינחל הצלחות, ישבע מן העידוד ותשוב אליו הנכונות לפעול, נצרף את הביקורת - לשיפור הביצועים.

ביקורת בשילוב עידוד נשמעת כך: 'אתה עוזר נהדר בבית! הורדת בזהירות ובאחריות את כל הכלים מן השולחן. להבא שים לב לנקות את השולחן מן הכלכלך שהצטבר עליו.'

הרבה עידוד ומעט ביקורת

תמיד יש לפתוח במילות העידוד, ולאמרו במידה גדושה, ואילו את הביקורת יש להבליע ולהשמיע בשפה רפה. כאשר מתחילים בדברי עידוד, פותחים את לבו של הילד, ואז אפשר גם להשחיל מעט ביקורת. כבר הורו לנו חכמינו ז"ל: 'תינוק... תהא שמאל דוחה וימין מקרבת' (סוטה מז א). הקירוב, העידוד והפרגון צריכים להיעשות "בקול גדול" ובהתלהבות, ואילו הביקורת - בשפה רפה. חשוב שהילד ירגיש שרוצים בטובתו בלבד, ולא יהיה בדברים שום סיכון לפגיעה בו או

שאל ההורה:

כיצד יש לעודד ילד המתקשה בלימודיו?

השיב המחנך:

בעידוד מסוג זה עומדת לנגד עיני ההורה המטרה לקדם את הילד בלימודיו, אך למעשה, לפני הטיפול הספציפי בבעיה וכן במהלכו, יש לתת את הדעת על בניית אישיותו של הילד כאדם בעל ביטחון ושמחה.

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל עמו ישראל, ובפרט כל התורמים והמסייעים להפצת תורה וחיזוק מסורת יהדות תימן המפוארה וגם קוראי העלון שלנו יזכו לכל הברכות האמורות בתורת משה סייעתא דשמיא בבריאות איתנה ונהורא מעליא פרנסה בשפע אושר ועושר אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים א.כ.י.ר.

לק"י

עמותת אחוות אחים חריש
בנשיאות פוסק עדת תימן הגאון
מרון רבי **יצחק רצאבי שליט"א**

כולל יום אברכים "פרי צדיק"

כולל ייחודי במסלול
"יורה יורה" ברבנות הראשית

ובדגש לימוד ההלכה למעשה
לפי מנהגי עדת קדש תימן
ראש הכולל הינו
הגאון רבי **משה רצאבי שליט"א**

למעוניינים בהחזקת
אברך בלימודי הכולל
"הסכם יששכר וזבולון"

**הזכות
כולה שלך!**

להצלחת המשפחה
ולהנצחת יקירכם

פרטי חשבון לתרומות:
בנק לאומי (10) סניף 954
מס' חשבון 7152226
להעברה בביט: 054-6812981

"כל המטייל מלאי
לכיס של תלמידי זוכמים
זוכה ויושב בשיבה של מעלה"

אברכים המעוניינים להירשם לכולל נא לפנות לאיתמר עובד. בטל 053-345-3020